

Nykyinen aika on raskas ja vakava. Viimeisten vuosien tapahtumat jatkuvat yhä jyrkien pyhien siiveellisten lakien juuria, joiden kehittämisestä ja hoiwaamisesta ihmiskunnan tulewa onni riippuu. Meidän on ollut pakko todeta, kuinka walhe on sortanut totuutta, wäkimalta oikeutta, wiha voitokkaasti nujertanut armeliaisuutta, kosto anteekshantaa ja kuinka lain säilyttäminen on loukannut oikeutta.

Mutta voimakkaampina kuin koskaan ennen kuuluvat myöskin vastustajien äänet niiden puolelta, jotka siiveellisten arvojen hoiwaajina nousevat nykyaikaista rappautunutta moraalista vastustamaan. Ensimmäisinä näiden joukossa ovat koulun opettajat. Heidän huostaansa on uskottu tulevaisuuden toivo, kansojen nuorisosa. Jos heitä johtaa elämän korkeimpain eettisten ihanteiden tosi innostus niin tähtyy heidän vaikutuksestaan historian lehden kääntäjä ja uusi aika joutuu ihmisten elämässä, totuuden, rauhan, rakkauden ja oikeuden aika.

Mikamme mukanaan tuoma samuus on kuitenkin toiselta puolen laajoille piireille, varsinkin siiveellisesti kyvyneimmille paljastanut sodan kaikessa kauheudessaan. Onhan sodanvähentämme huippuunsa kohotettua julmuutta, sen syysamoin kuin sen tositarjoituskinn osittain kaikkein matalinta, sen saavutus kansan ja siivistyksen lannistusta sekä lopuksi: ei suinkaan oikeuden vaan woiman voittoa. Jokaisen siiveellisesti tietoisin ihmisen tähtyy tuomita jota tarjoitusten saavutuskeinona.

Nuorison kasvattajat, jotka selvästi tuntevat hyween lain ehdottomasti sitovan woiman samoin kuin omankin edeswastuunsa ohjattavanaan olemasta nuorisosta, tajuaavat paremmin kuin monet muut, mihin saavutettu siiveellinen kanta melwoittaa. Se löhtämät uusia suuntaawiiwoja kasvatuksessa yleensä, samoin kuin koulun tärkeimmisissä oppiaineisissä, kuten uskonnoissa, äidinkielenissä, historiasissa, maantiedoissa. Se ohjaavat uuteen suuntaan nuorison isänmaanrakkauden, jonka puitteisiin ei mahdu wiha eikä epäluuloisuus, ei elämää tuhoawat työt, vaan jalot, uhrantumat teot isänmaan ja ihmiskunnan hyväksi.

Äidinkielen opetuksessa he siwentäessään nuorten rakkautta omaan kieleen herättävät samalla kasvattienensa kunnioitukken ja mielenkiinnon muihin kielisiin; samoin he myöskin historian ja uskon opetuksessa suowat muille kansoille, ajatustawoille ja tunnustujille sen armon, minkä niiden edustajat tajapuolisesti owat oikeutetut saamaan. Samoin on itsestänsä selvää, että ylen ihannoidut sotilalliset urotyöt historian, äidinkielen, laulun ja leikin opetuksessa antawat tilaa paljoa tärkeämmille, siunausta tuottawille rauhallisille, henkisille ja siivistyksellisille teoille, että sota-päälliköt ja waltiossiset juonittelijat,

jotka yleensä eiwät ole ihmisten onnellisuutta siifänneet, saowat painua warjoon jättääkseen tilaa tieteen ja taiteen edustajille sekä ihmiskunnan hywäntekijöille henkisellä, yhteiskunnallisella, terwehdellisellä ja teknillisellä alalla. Samoin on ruhtinassukujen, hallitsijaluetteloiden, waltakunnan rajojen, waltiosopimusten ja liittojen tunteminen wäheemmän arwoista kuin tieto kansojen siifäisestä, henkisestä ja siivistyksellisestä elämästä, uusien, hedelmällisten aatteiden noususta, kansojen, uskon ja omantunnon wapauden historiasta sekä kansainwälisen yhteistunnon, siowinto-oikeuden ja rauhanaatteen kehityksestä. Että wasta keitetty seka-sortoinen aika ja vielä enemmän wälttämättömyys saada estetty siin uudistuminen, waatiwat uutta arwojen mittaamista hyweellinen pätewyys ainoana arwon määrääjänä, on warmaan siin selwä tosiasia kaikille nousewan polwen opettajille ja kasvattajille.

Ukseissa maisissa, m.m. Skandinawiasissa, on herännyt eloon liike, joka lewittää nuorten ja lasten kesken rauhan ihanteita, vastustaa wäkimaltaa. „Skolornas fredsförening“ on yhteistyöhön koonnut opettajat ja oppilaat kaikenlaisista kouluista. Suomen opettajat ja oppilaat eiwät vielä kuulu tähän piiriin.

Toiwossa saada koulun edustajat toimimaan rauhanaatteen eloon herättämisen puolesta meidänkin maassamme ja opastamaan nuorisosa entistä sywemmin käsittämään ihmiskunnan menestyksen siiveellisiä edellytyksiä sekä uusimpia siowinnonperkimyksiä kansainwälisen elämän alalla, wetoaa Suomen Rauhanliitto täten, viimekesäisen, Sawonlinnassa pidetyn toisen vuosikokouksen ja päätöksen mukaisesti, Suomen opettajistoon, kehottaen heitä siowelluttamaan rauhan periaatetta kaikkeen kasvatuksensa ja opetuksensa, jotta se siile ominaisella woimalla pääsee ohjaamaan ihmisten kehitystä entistä onnellisemmille urille.

Helsingissä, 9 p. maaliskuuta 1924.

Suomen Rauhanliiton Reskus-hallitus.

Arwi Grotenfelt,
Professori, Liiton puheenj.

Felix Swersen,
Siil. toht.

Toini Swersen,
Rouwa.

Hymmi Nyhsjönen,
Kanslisti.

Arne Roering,
Kamreeri.

Arne Selinheim,
Tekn. yliopp.

Sirkka Selinheim,
Rouwa.

U. Wegelius,
Lääninromasti.

Selma Anttila,
Kirjailija, Liiton siht.

